

ובכל עבודה בשדה, זה הילך של הרים, שנאמר בו איש יודע ציד איש שדה, ומה הוא הילך של הרים? רוח סערה, שמתגבר בו גם עזקה היבש, שהוא עשו הוא אדום, שעוזקיו - כי רגלהם לעריו ירוצו וימחריו לשפוך דם. אשר עברה בהם בפרק, דפק בפרק החרואה, שהוא יבש ביריקנות, ומושום זה נאמר בו בפרק.

ובשעורה רוח הסערה, כמו שנאמר ואית רוח הטעמה אעבירות מן הארץ, מתעורר הילך באותו הרות, עלייו נאמר בדבר יהו"ה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאים. באותו זמן הבלים של הפלות עולים בו ברוח הקדש למלחה, ויתעוררו וברוחם האלים הבלים עליונים, שנאמר בהם כי לא על הלחם לבדיו יחיה האדם וכו', שהוא הכל הלב של השכינה הקדושה, להב המזבח, ומיד שעולה בהבלים של פיהם של ישראל בתפלות, הקדוש ברוך הוא שואל בשכלה, מי זאת עולה ממנה מה מקרבר? מי בזאת עולה ודן.

ומושום זה יש הכל ויש הכל, יש הכל שנאמר בו ותוסף לילדת את אחיו את הכל, ויש הכל של תפנות ובעבודות טובות, ויש הכל של דברים בטילים, דברים ריאנים, שגמרו בהם הכל מה מעשה העתועים בעת פקדתם? יאבדו. מה זה בעת פקדתם? אלא בזמנם שבאה ג אלה ופתקנה לישראל, יאבדו מן העולם. הכל מעתוועים, שמתועים את בני האדם, ורומי הקדש שולטה בעולם שהוא הילך, שנאמר בה קול דורין דפק, הילך שעולה

ובכל עבודה בשדה דא דפיקו דרמא, דאטמר ביה (בראשית כה כ) איש יודע ציד איש שדה, ומאי ניהו דפיקו דרמא דערקין דכבר, דאייהו עשו דאטגבר ביה דמָא דערקין דכבר, דאייהו עשו הוא אדורם (שם לו א), דערקין דיליה כי רגלייהם לרע ירוצו וימחרו לשפוך דם (משל א ט). אשר עבדו בהם בפרק (שמות א י), דפיקו בפרק אוכמן, דאייהו יבש ברייניא, ובגין דא אטמר ביה בפרק.

ובך את עבר רוח סערה, כמה דאת אמר (זכריה יב) ואית רוח הטומאה אעבירות מן הארץ, אטער דפיקו בההוא רוחא, עלייה אטמר (תהלים לג) בדבר יהו"ה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאים, בהיא זמנה הבלים דצולחין סלקין ביה ברוחא דקודשא לגבוי עילא, ויתערו לגביהו הבלים עלאין, דאטמר בהו (דף ג ח ע"א) (דברים ח ג) כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם וכו', דאייהו הכל דלבא דשכינתא קדישא, להב המזבח, ומיד דסליקת בהבלים דפומיהו דישראל באלוותין, קודשא בריך הוא שאל בגינה מי זאת עולה ממן המדבר (שיר י) מי בזאת עולה ודאי.

ובגין דא אית הכל ואית הכל, אית הכל דאטמר ביה (בראשית ד ב) ותוסף לילדת את אחיו את הכל, ואית הכל דצולחין ופוקנין, טבין, ואית הכל דמלין בטלין מלין ריאנים, דאטמר בהון (ירמיה י טו) הכל מה מעשה פעתוועים בעת פקדתם יאבדו, Mai בעת פקדתם, אלא בזמנא דאת פורקנא ופוקידה לישראל, יאבדו מעולם, הכל תעתוועים דתוועים לבני נשא, ורוחא דקודשא שליט בעלמא, דאייהו דפיקו דאטמר ביה (שיר ה ס) קול דורי דפק, דפיקו דסליק בגלגלי ימא, דסליק בטלין